

Stemte ikke.

Sonne; Bohr; Jørgensen, C.; Larsen, Chr.; Lybye; Lyhøgaard; Pedersen, H. M.; Pedersen, J. (Præsto Amts Abo Valgfreds).

Fraværende med Orlov.

Schou; Ballentin; Westergaard; Andersen, N.; Andresen; Bregendahl; Brocksdorff; Condrup; Dalsgaard; Høier; Jacobsen; Jensen, L.; Jørgensen, J.; Petersen, L. C.

Fraværende.

Rée; Rothe (syg); Schade; Zahle; Anderssen, J.; Casse; Hage; Jensen, Chr.; Jung; Lindberg; Lindhardt; Nielsen, J. J.; Olsen.

Loven i sin Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

B. Scholer: Jeg vil tillade mig at henstille til den høitagtede Finantsminister, om det ikke skulde være muligt at træffe et saadant Arrangement mellem ham og Folkerepresentationen, at man ikke behøvede at drage enkelte Personer frem. I det andet Thing er nu blevet udtalt, hvad jeg allerede bemærkede første Gang, vi havde med slige Eftergivelser at gjøre, at man burde tage et billigt Hensyn til dem, der i sin Tid have faaet Forskud, der egentlig bleve betragtede som Tillæg til deres altfor ringe Løn (Tscherning: Nei!). Ja, der har været en Tid, da Embedsmændene i Contoirerne bleve lønede langt ringere end de Betjente, hvis Løn vi netop af Billighedshensyn have forøjet. Den høitagtede Finantsminister har allerede tidligere forsøgt et saadant Arrangement, at der nemlig over al den Gjæld, der er ældre end 1841, skulde staaes en Streg, men Folkerepresentationen vilde dengang ikke gaae ind derpaa; men jeg troer dog, at en saadan Afgjørelse kan finde Sted mellem Finantsministeren og den lovgivende Magt, at man inddeelte de Paaagjældende i visse Classer og navnlig tog Hensyn til dem, der havde faaet Forskud som Gagetillæg til deres altfor knappe Løn. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den ærede Finantsminister, om det ikke skulde være muligt at træffe en saadan Overeenskomst, for at vi dog engang kunde und-

gaae de overordentlig uhyggelige Discussioner, hvorved en Enkelt bliver sat i Gæbestoffen.

Finantsministeren: Jeg har oftere haft Leilighed til at udtale mig over dette Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand nu igjen har bragt paa Bane, og jeg troer slet ikke, at der kan være nogen Tvivl om min Anskuelse i saa Henseende. Jeg foreslægger ikke et saadant Forslag, som af den ærede Rigsdagsmand er antydet, hvorimod jeg vil være meget villig til at fremsætte et Forslag, der gaaer ud paa at give Regjeringen den fornødne Bemyndigelse til at afgjøre det Slags Sager med Forbehold af den fornødne Control igjennem Statsrevisoratet, eller i alt Fald med Forbehold af Stadsfæstelse ved næste Aars Finantslov, men jeg vil tillige erklære, at, uagtet jeg antager denne Afgjørelsesmaade at være den ene virkelig tilfredsstillende, som endnu staaer tilbage med Hensyn til det Slags Sager, saa vil jeg dog ikke fremsætte noget Forslag derom, førend jeg har tilstrækkelig Forvisning om, at det vil gaae igjennem i begge Rigsdagens Afdelinger.

Tscherning: Det ærede Medlem af Thinget, som nys havde Ordet, sagde, at det, at omtale en Mand personligt i Folkethinget i dette Slags Sager, var at sætte ham i Gæbestoffen. Jeg troer ikke, at Thinget kan taale, at en Mand omtale her skal betragtes saaledes, som om han derved fattes i Gæbestoffen, og jeg vil bede den ærede Formand om at have den Godhed at give mig Medhold heri; thi den Udtalelse var saa krænkende for vor hele Stilling, at vi paa ingen Maade kunne taale den, ligesom den ogsaa vil gjøre Behandlingen af den Art Sager umulig, og Behandlingen af den Art Sager maa hyppigt komme for, og mange Gange endogsaa paa den allermeest hæderlige Maade for de Paaagjældende. Dersom det ærede Medlem havde sat sig ordentligt ind i den hele Sag, saa vilde han have vidst, at en meget stor Deel af disse Gjældsposter er ganske rigtigt — thi det veed jeg — kommen til de Bedkommende under Form af et Laan, til Mange under Form af en Gave, men ikke paa nogen Maade kommen til dem, fordi deres Gage eller Løn var slet. Der kan maastee findes Enkelte, til